

Interpelacja nr 5965**do ministra spraw wewnętrznych i administracji****w sprawie wykładni przepisów rozporządzenia ministra spraw wewnętrznych i administracji z dnia 26 sierpnia 1998 r. w sprawie zasad i warunków wyłapywania bezdomnych zwierząt**

W myśl ustawy o ochronie zwierząt, zapewnienie bezdomnym zwierzętom opieki oraz ich wyłapywanie należy do zadań własnych gmin. Zasady i warunki wyłapywania zostały określone w wyżej wymienionym rozporządzeniu MSWiA, które stanowi, że wyłapywane zwierzęta mają trafiać do schronisk. Ustawa warunkuje też przeprowadzanie wyłapywania od uchwały rady gminy, dającej podstawy do rozstrzygnięcia o dalszym postępowaniu z wyłapanymi zwierzętami.

Po dziesięciu latach obowiązywania tych przepisów tylko w 30% gmin podjęto odpowiednie uchwały, a co gorsza tylko znikoma ich część określa jednoznacznie dalszy los zwierząt. W tej sytuacji tym większe praktyczne znaczenie dla ochrony zwierząt ma stosowanie przepisu rozporządzenia MSWiA o umieszczeniu wyłapywanych zwierząt w schroniskach. Znane jest stanowisko MSWiA, wyrażone w liście otwartym rzecznika prasowego MSWiA z sierpnia 1998 r., że "wyłapywanie zwierząt może być traktowane jedynie jako środek umożliwiający zapewnienie bezdomnym zwierzętom opieki w schronisku".

Sprecyzowanie wyłapywania jako środka do celu, jakim jest opieka, było istotne, ale niewystarczające. Pojęcie "schronisko" nie jest bowiem jednoznacznie określone przepisami prawa. Cel opieki przypisany jest schronisku jedynie w rozumieniu ustawy o ochronie zwierząt i dotyczy schronisk prowadzonych przez organizacje społeczne (art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt). Natomiast powszechnie stosowana ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach daje osobne podstawy prowadzenia schronisk przez przedsiębiorców i takiego celu działania tym zakładom nie przypisuje. Opiekunczego celu działania schronisk nie zakładają też przepisy nadzoru weterynaryjnego, skupiając się na względach bezpieczeństwa sanitarno-weterynaryjnego.

Zasadnicze znaczenie dla ustawowej ochrony zwierząt bezdomnych ma więc ustalenie czy czynność "umieszczenie w schronisku", o której mowa w rozporządzeniu, jest początkiem realizacji gminnego zadania zapewnienia zwierzętom opieki, czy też na odwrót - w momencie umieszczenia zwierzęcia w schronisku publiczne zadanie opieki w stosunku do konkretnego zwierzęcia zostaje dopełnione. Tym drugim poglądem kieruje się wiele gmin, a także niektóre organy nadzoru.

W związku z opisaną powyżej wątpliwością zwracam się do Pana Ministra o wyczerpującą wykładnię przepisów przedmiotowego rozporządzenia w omawianej materii. Gdyby uznał Pan, że schronisko przyjmujące zwierzęta z wyłapywania może być jedynie wykonawcą opieki zleconej przez gminę, a nie samodzielnym opiekunem, proszę również o rozpatrzenie potrzeby nowelizacji rozporządzenia. Konieczne wydaje się uzupełnienie go o przepisy nakazujące gminom własne ewidencjonowanie zwierząt przekazanych do schronisk, uwzględniające identyfikację osobników i ich los. Pozostawiając na boku kwestię zakresu i jakości opieki, należy podkreślić, że wiedza opiekuna o konkretnych przedmiotach swej opieki i ich losach jest niezbywalnym warunkiem kwalifikowania jakiegoś postępowania jako opieki. W przypadku podmiotu, jakim jest gmina, wiedza ta powinna mieć postać odpowiedniej ewidencji.

Poseł Mariusz Błaszczak

Warszawa, dnia 17 października 2008 r.